Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

DECIZIA-CADRU 2004/757/JAI A CONSILIULUI

din 25 octombrie 2004

de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri

(JO L 335, 11.11.2004, p. 8)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva (UE) 2017/2103 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2017	L 305	12	21.11.2017
►**M2**	Directiva delegată (UE) 2019/369 a Comisiei din 13 decembrie 2018	L 66	3	7.3.2019

▼B

DECIZIA-CADRU 2004/757/JAI A CONSILIULUI

din 25 octombrie 2004

de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

▼M1

1. „drog” înseamnă oricare dintre următoarele:

   (a) o substanță care face obiectul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, sau al Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra substanțele psihotrope din 1971;

   (b) oricare dintre substanțele enumerate în anexă;

▼B

2. „precursori” înseamnă oricare dintre substanțele menționate de legislația comunitară ca punând în aplicare obligațiile care rezultă din articolul 12 din Convenția împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 20 decembrie 1988 a Organizației Națiunilor Unite;

3. „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are acest statut, în temeiul legislației interne aplicabile, cu excepția statelor sau a altor organisme publice în exercitarea prerogativelor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice;

▼M1

4. „nouă substanță psihoactivă” înseamnă o substanță în formă pură sau într-un preparat, care nu face obiectul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite asupra stupefiantelor din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972, și nici al Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra substanțelor psihotrope din 1971, dar poate prezenta riscuri pentru sănătate sau pentru societate similare cu cele prezentate de substanțele cuprinse în convențiile menționate;

5. „preparat” înseamnă un amestec care conține una sau mai multe noi substanțe psihoactive.

Articolul 1a

Procedura de includere a noilor substanțe psihoactive în definiția termenului „drog”

(1) Pe baza unei evaluări a riscurilor sau a unei evaluări combinate a riscurilor efectuată în conformitate cu articolul 5c din Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și în concordanță cu criteriile stabilite la alineatul (2) din prezentul articol, Comisia adoptă, fără întârziere nejustificată, un act delegat în conformitate cu articolul 8a de modificare a anexei la prezenta decizie-cadru,

[1] Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (JO L 376, 27.12.2006, p. 1).

▼M1

pentru a adăuga noua substanță psihoactivă sau noile substanțe psihoactive în aceasta și precizând că noua substanță psihoactivă sau noile substanțe psihoactive prezintă riscuri grave pentru sănătatea publică și, după caz, riscuri grave pentru societate la nivelul Uniunii și că aceasta este inclusă sau acestea sunt incluse în definiția termenului „drog”.

(2) Atunci când analizează dacă să adopte un act delegat menționat la alineatul (1), Comisia ține cont dacă gradul sau modalitățile de utilizare a noii substanțe psihoactive și disponibilitatea acesteia și potențialul său de răspândire pe teritoriul Uniunii sunt semnificative, precum și dacă efectul nociv asupra sănătății cauzat de consumul noii substanțe psihoactive, asociat cu toxicitatea acută sau cronică a acesteia și cu riscul de abuz sau posibilitatea de a crea dependență pune în pericol viața. Se consideră că efectul nociv asupra sănătății pune în pericol viața dacă noua substanță psihoactivă este de natură să provoace decesul sau vătămări letale, boli grave, afecțiuni fizice sau psihice grave sau o răspândire semnificativă a bolilor, inclusiv transmiterea de virusuri prin sânge.

În plus, Comisia ține cont de faptul dacă efectul social nociv cauzat de noua substanță psihoactivă persoanelor și societății este grav și, în special, dacă impactul noii substanțe psihoactive asupra funcționării societății și asupra ordinii publice este de natură să ducă la perturbarea ordinii publice sau să determine comportament violent sau antisocial care provoacă efecte nocive utilizatorului sau altor persoane sau provoacă daune proprietăților sau dacă activitățile infracționale, inclusiv criminalitatea organizată, asociate noii substanțe psihoactive au loc în mod sistematic, implică profituri ilicite semnificative sau antrenează costuri semnificative în economie.

(3) Dacă, în termen de șase săptămâni de la data primirii raportului privind evaluarea riscurilor sau a raportului combinat privind evaluarea riscurilor în conformitate cu articolul 5c alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1920/2006, Comisia consideră că nu este necesar să adopte un act delegat pentru a include noua substanță sau noile substanțe psihoactive în definiția termenului „drog”, aceasta prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care explică motivele pentru care nu a procedat astfel.

(4) În ceea ce privește noile substanțe psihoactive adăugate în anexa la prezenta decizie-cadru, statele membre care nu au făcut încă acest lucru pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aplicării dispozițiilor prezentei decizii-cadru pentru noile substanțe psihoactive respective cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat de modificare a anexei. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta decizie-cadru sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 1b

Măsuri de control la nivel național

Fără a aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre în temeiul prezentei decizii-cadru, statele membre pot să mențină sau să introducă pe teritoriile lor, în ceea ce privește noile substanțe psihoactive, orice măsuri de control la nivel național pe care le consideră adecvate.

▼B

Articolul 2

Infracțiuni care au legătură cu traficul de droguri și de precursori

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că următoarele fapte intenționate sunt pedepsite atunci când sunt săvârșite fără drept:

(a) producerea, fabricarea, extragerea, prepararea, oferirea, comercializarea, distribuirea, vânzarea, livrarea în orice condiții, intermedierea, expedierea, expedierea în regim de tranzit, transportul, importul sau exportul de droguri;

(b) cultivarea macului opiaceu, a arbustului de coca sau a canabisului;

(c) deținerea sau achiziția de droguri în vederea desfășurării uneia dintre activitățile menționate la litera (a);

(d) producerea, transportul sau distribuirea precursorilor, cunoscând faptul că aceștia urmează a fi utilizați la sau pentru producerea sau fabricarea ilicită de droguri.

(2) Faptele menționate la alineatul (1) nu sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentei decizii-cadru în cazul în care sunt săvârșite exclusiv pentru consumul personal al autorilor acestora, astfel cum este definit de legislația internă.

Articolul 3

Instigarea, complicitatea și tentativa

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi considerate infracțiuni instigarea, complicitatea sau tentativa la săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate la articolul 2.

(2) Un stat membru poate exonera de răspundere penală tentativa de oferire sau de preparare a drogurilor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) și tentativa de posesie de droguri menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (c).

Articolul 4

Sancțiuni

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3 să fie pasibile de sancțiuni penale efective, proporționale și disuasive.

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la articolul 2 să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin unu până la trei ani.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin cinci până la zece ani, în situațiile următoare:

(a) infracțiunea implică cantități mari de droguri;

▼B

(b) infracțiunea implică drogurile cele mai dăunătoare pentru sănătate sau infracțiunea a produs vătămarea gravă a sănătății mai multor persoane.

(3) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la alineatul (2) să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin 10 ani, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Acțiunii Comune 98/733/JAI din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene ([1]).

(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca infracțiunile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (d) să fie pasibile de sancțiuni penale privative de libertate având o durată maximă de cel puțin cinci până la 10 ani, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale, în sensul Acțiunii Comune 98/733/JAI, iar precursorii sunt destinați folosirii la sau pentru producerea ori fabricarea de droguri în condițiile menționate la alineatul (2) litera (a) sau (b).

(5) Fără a aduce atingere drepturilor victimelor și ale altor terți de bună credință, fiecare stat membru ia măsurile necesare care să permită confiscarea substanțelor care fac obiectul infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3, a mijloacelor folosite sau destinate folosirii în scopul săvârșirii acestor infracțiuni și a produselor infracțiunii sau confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde celei a respectivelor produse ale infracțiunii, substanțe sau mijloace.

Termenii „confiscare”, „mijloace”, „produse ale infracțiunii” și „bunuri” au înțelesul de la articolul 1 din Convenția privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii din 1990 a Consiliului Europei.

Articolul 5

Circumstanțe speciale

Fără a aduce atingere articolului 4, fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru ca sancțiunile prevăzute la articolul 4 să poată fi reduse, în cazul în care autorul infracțiunii:

(a) renunță la activitatea infracțională privind traficul de droguri și precursori și

(b) furnizează autorităților administrative sau judiciare informații, pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le să:

(i) prevină sau să limiteze efectele infracțiunii;

(ii) identifice sau să-i aducă în fața justiției pe ceilalți autori ai infracțiunii;

(iii) găsească dovezi sau

(iv) împiedice săvârșirea altor infracțiuni prevăzute la articolele 2 și 3.

Articolul 6

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru una dintre infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3, săvârșite în interesul lor de

([1]) JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

▼B

către orice persoană, acționând individual sau în calitate de membru al unui organism al persoanei juridice în cauză, care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în temeiul:

(a) unei competențe de reprezentare a persoanei juridice;

(b) autorizației de a lua decizii în numele persoanei juridice;

(c) autorizației de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(2) Pe lângă cazurile prevăzute la alineatul (1), fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere în cazul în care absența supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1), a permis săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3, în interesul respectivei persoane juridice, de către o persoană aflată sub autoritatea sa.

(3) Răspunderea persoanelor juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude urmărirea penală împotriva persoanelor fizice autoare, instigatoare sau complice la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 2 și 3.

Articolul 7

Sancțiuni aplicabile persoanelor juridice

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că orice persoană juridică trasă la răspundere în temeiul articolului 6 alineatul (1), este pasibilă de sancțiuni efective, proporționale și disuasive, care să includă amenzi penale sau administrative și eventual alte sancțiuni, precum:

(a) măsuri de excludere de la dreptul de a beneficia de o exonerare fiscală sau de alte avantaje ori de un ajutor public;

(b) măsuri de interzicere temporară sau permanentă a exercitării unei activități comerciale;

(c) punerea sub supraveghere judiciară;

(d) o măsură judiciară de dizolvare;

(e) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii;

(f) în conformitate cu articolul 4 alineatul (5), confiscarea substanțelor care fac obiectul infracțiunilor menționate la articolele 2 și 3, a mijloacelor folosite sau destinate folosirii în scopul săvârșirii acestor infracțiuni, cât și a produselor infracțiunilor sau confiscarea bunurilor a căror valoare corespunde celei a respectivelor produse ale infracțiunii, substanțe sau mijloace.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că o persoană juridică, trasă la răspundere în temeiul articolului 6 alineatul (2), să fie pasibilă de sancțiuni sau măsuri efective, proporționale și disuasive.

Articolul 8

Competența și urmărirea penală

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 2 și 3, în cazul în care:

(a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;

▼B

(b) autorul infracțiunii este unul dintre resortisanții săi;

(c) infracțiunea a fost săvârșită în interesul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul acestui stat membru.

(2) Un stat membru poate decide să nu aplice sau să aplice doar în cazuri sau condiții specifice, normele de competență definite la alineatul (1) literele (b) și (c), în cazul în care infracțiunea în cauză a fost săvârșită în afara teritoriului său.

(3) Un stat membru care, în temeiul legislației sale, nu-și extrădează proprii resortisanți, ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute la articolele 2 și 3 și pentru a începe urmărirea penală în cazul acestora, dacă este cazul, în situația în care acestea sunt săvârșite de către resortisanții săi în afara teritoriului său.

(4) Statele membre informează Secretariatul General al Consiliului și Comisia despre decizia lor de a aplica alineatul (2), indicând, dacă este necesar, cazurile sau condițiile specifice în care se aplică decizia lor.

▼M1

Articolul 8a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1a se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 22 noiembrie 2017. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea competențelor se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 1a poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([1]).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

([1]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

▼B

Articolul 9

Punerea în aplicare și rapoarte

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 12 mai 2006.

(2) Statele membre transmit, până la data menționată la alineatul (1), Secretariatului General al Consiliului și Comisiei, textul dispozițiilor de transpunere în legislația internă a obligațiilor pe care le impune prezenta decizie-cadru. Până la 12 mai 2009, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind funcționarea punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru, inclusiv efectele acesteia asupra cooperării judiciare în domeniul combaterii traficului ilicit de droguri. În urma acestui raport, Consiliul evaluează, în cel mult șase luni de la prezentarea raportului, dacă statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

Articolul 10

Aplicare teritorială

Prezenta decizie-cadru se aplică în Gibraltar.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼**M1**

ANEXĂ

Lista substanțelor menționate la articolul 1 punctul 1 litera (b)

1. P-metiltioamfetamină sau 4-metiltioamfetamină, menționată în Decizia 1999/615/JAI a Consiliului ([1]).

2. Parametoximetilamfetamină sau N-metil-1-(4-metoxifenil)-2-aminopropan, menționată în Decizia 2002/188/JAI a Consiliului ([2]).

3. 2,5-dimetoxi-4-iodofenetilamină, 2,5-dimetoxi-4-etiltiofenetilamină, 2,5-dimetoxi-4-(n)-propiltiofenetilamină și 2,4,5-trimetoxiamfetamină, menționate în Decizia 2003/847/JAI a Consiliului ([3]).

4. 1-benzilpiperazină sau 1-benzil-1,4-diazaciclohexan, N-benzilpiperazină sau benzilpiperazină, menționată în Decizia 2008/206/JAI a Consiliului ([4]).

5. 4-metilmetcatinonă, menționată în Decizia 2010/759/UE a Consiliului ([5]).

6. 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4′-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45), menționate în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1873 a Consiliului ([6]).

7. 4-metilamfetamină, menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1874 a Consiliului ([7]).

8. 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxipirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină), menționate în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1875 a Consiliului ([8]).

9. 5-(2-aminopropil)indol, menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1876 a Consiliului ([9]).

10. 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (αpirolidinovalerofenon, α-PVP), menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1070 a Consiliului ([10]).

([1]) Decizia 1999/615/JAI a Consiliului din 13 septembrie 1999 de definire a substanței 4-MTA ca nou drog de sinteză ce trebuie să facă obiectul unor măsuri de control și al unor sancțiuni penale (JO L 244, 16.9.1999, p. 1).

([2]) Decizia 2002/188/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 privind măsurile de control și sancțiunile penale referitoare la noul drog sintetic PMMA (JO L 63, 6.3.2002, p. 14).

([3]) Decizia 2003/847/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind măsurile de control și sancțiunile penale referitoare la noile droguri sintetice 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 (JO L 321, 6.12.2003, p. 64).

([4]) Decizia 2008/206/JAI a Consiliului din 3 martie 2008 privind definirea 1-benzilpiperazinei (BZP) drept substanță psihoactivă nouă care trebuie supusă unor măsuri de control și unor dispoziții penale (JO L 63, 7.3.2008, p. 45).

([5]) Decizia 2010/759/UE a Consiliului din 2 decembrie 2010 privind supunerea 4-metilmetcatinonei (mefedronă) unor măsuri de control (JO L 322, 8.12.2010, p. 44).

([6]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1873 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanțelor 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4′-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45) unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 32).

([7]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1874 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 35).

([8]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1875 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxipirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 38).

([9]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1876 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control (JO L 275, 20.10.2015, p. 43).

([10]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1070 a Consiliului din 27 iunie 2016 privind impunerea unor măsuri de control cu privire la 1-fenil-2-(pirolidin-1-il)pentan-1-on (αpirolidinovalerofenon, α-PVP) (JO L 178, 2.7. 2016, p. 18).

▼**M1**

11. Metil 2-[[1-(ciclohexilmetil)-1*H*-indol-3-carbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA), menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/369 a Consiliului ([1]).

12. *N*-(1-fenetilpiperidin-4-il)-*N*-fenilacrilamidă (acriloilfentanil), menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1774 a Consiliului ([2]).

▼**M2**

13. *N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]furan-2-carboxamidă (furanilfentanil), astfel cum a fost menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2170 a Consiliului ([3]).

14. *N*-(1-amino-3,3-dimetil-1-oxobutan-2-il)-1-(ciclohexilmetil)-1*H*-indazol-3-carboxamidă (ADB-CHMINACA), astfel cum a fost menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/747 a Consiliului ([4]).

15. 1-(4-cianobutil)-*N*-(2-fenilpropan-2-il)-1*H*-indazol-3-carboxamidă (CUMYL-4CN-BINACA), astfel cum a fost menționată în Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/748 a Consiliului ([5]).

16. *N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]ciclopropanecarboxamidă (ciclopropil-fentanil) și 2-metoxi-*N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]acetamidă (metoxiacetilfentanil), astfel cum au fost menționate în Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1463 a Consiliului ([6]).

([1]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/369 a Consiliului din 27 februarie 2017 privind impunerea măsurilor de control cu privire la metil 2-[[1-(ciclohexilmetil)-1*H*-indol-3-carbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoat (MDMB-CHMICA) (JO L 56, 3.3.2017, p. 210).

([2]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/1774 a Consiliului din 25 septembrie 2017 privind aplicarea unor măsuri de control în cazul *N*-(1-fenetilpiperidin-4-il)-*N*-fenilacrilamidei (acriloilfentanil) (JO L 251, 29.9.2017, p. 21).

([3]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2170 a Consiliului din 15 noiembrie 2017 privind supunerea *N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]furan-2-carboxamidă (furanilfentanil) unor măsuri de control (JO L 306, 22.11.2017, p. 19).

([4]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/747 a Consiliului din 14 mai 2018 privind aplicarea unor măsuri de control în privința noii substanțe psihoactive *N*-(1-amino-3,3-dimetil-1-oxobutan-2-il)-1-(ciclohexilmetil)-1*H*-indazol-3-carboxamidă (ADB-CHMINACA) (JO L 125, 22.5.2018, p. 8).

([5]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/748 a Consiliului din 14 mai 2018 privind aplicarea unor măsuri de control în privința noii substanțe psihoactive 1-(4-cianobutil)-*N*-(2-fenilpropan-2-il)-1*H*-indazol-3-carboxamidă (CUMYL-4CN-BINACA) (JO L 125, 22.5.2018, p. 10).

([6]) Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1463 a Consiliului din 28 septembrie 2018 privind aplicarea unor măsuri de control în privința noilor substanțe psihoactive *N*-fenil-*N*-[1(2-feniletil)piperidin-4-il]ciclopropancarboxamidă (ciclopropilfentanil) și 2-metoxi-*N*-fenil-*N*-[1-(2-feniletil)piperidin-4-il]acetamidă (metoxiacetilfentanil) (JO L 245, 1.10.2018, p. 9).